

Ana Kurtović⁶⁵
Daria Matković⁶⁶

ULOGA MEDIJA U OBLIKOVANJU STAVOVA STUDENATA PREMA OSOBAMA SA PSIHIČKIM POREMEĆAJIMA

Izvorni znanstveni rad / Original scientific paper
UDK: 316.774:654.1
DOI: <https://doi.org/10.59014/CSKK8717>

Sažetak

Cilj ovog istraživanja bio je ispitati učinke oblikovanja informacija u novinskim člancima na stavove studenata prema osobama sa psihičkim poremećajima i ispitati moderira li spol te učinke. U ispitivanju je sudjelovalo 272 studenata (136 muškog spola) koji su po slučaju bili podijeljeni u 4 skupine. Skupine su se razlikovale prema vrsti novinskog članka koji su čitale (stigmatizirajući, edukacijski, senzibilizirajući članak i kontrolna skupina). Svi su sudionici nakon čitanja ispunjavali Upitnik stavova prema psihičkim poremećajima koji mjeri ove četiri dimenzije: Autoritarnost, Socijalna ograničenja, Benevolentnost i Ideologija u zajednici utemeljene rehabilitacije. Rezultati upućuju na to da oblikovanje informacija u novinskim člancima utječe na stavove prema osobama sa psihičkim poremećajima i da spol moderira te učinke, barem što se tiče benevolentnosti i socijalnih ograničenja. Rezultati točnije sugeriraju da edukacijski i senzibilizirajući članci imaju pozitivne učinke na stavove kod studentica, dok je kod studenata učinak suprotan.

Ključne riječi: novinski članci, psihički poremećaji, stavovi, stigmatizacija

---

65 Filozofski fakultet u Osijeku, Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, akurtovi@ffos.hr
66 Zatvor u Osijeku, daria.matkovic@zos.pravosudje.hr

Uvod

Posljednjih pola stoljeća stope psihičkih poremećaja kontinuirano rastu. Istovremeno se procjenjuje da svega 40% osoba koje pate od težih psihičkih poremećaja dobiva konzistentni tretman kroz godinu (Wittchen i sur., 2011). Iako naime postoje adekvatni tretmani, mnoge osobe ne potraže pomoć ili ne ostaju u tretmanu dovoljno dugo da bi on imao željene učinke. Svjetska zdravstvena organizacija kao jednu od glavnih prepreka traženju stručne pomoći navodi stigm, odnosno negativne stavove prema osobama sa psihičkim poremećajima (Ahmedani, 2011). Unatoč tomu što je pristup osobama sa psihičkim poremećajima značajno napredovao, i dalje brojna istraživanja pokazuju da su stavovi prema osobama sa psihičkim poremećajima obilježeni strahom i omalovažavanjem (Elbogen i Johnson, 2009). Ključno je stoga ispitivati čimbenike koji pridonose negativnim stavovima prema osobama sa psihičkim poremećajima. Premda postoje mnogi čimbenici koji pridonose stavovima, napretkom informacijsko-komunikacijskih tehnologija i brzim plasiranjem informacija uloga medija u oblikovanju i utvrđivanju negativnih stavova postala je fokusom interesa istraživanja.

Sredstva masovne komunikacije, kao najjače determinante većine naših stavova, svakodnevno podržavaju i učvršćuju negativne stavove prema osobama sa psihičkim poremećajima (Diefenbach i West, 2007). Pokazuje se naime da sredstva masovne komunikacije značajno pridonose stigmatizaciji psihičkih poremećaja, osobito onih težih poput primjerice psihoza. Neki od čimbenika koji tomu pridonose jesu izvještavanje samo o lošim vijestima (napadima i sl.), korištenje stigmatizirajućih izraza poput „luđak“, „manijak“ i sl., neutemeljene pretpostavke o uzrocima ponašanja osobe i sl. (Botha, Koen i Niehaus, 2006). Analize percepcije osoba sa psihičkim poremećajima u medijima pokazale su također kako se u više od polovice članaka osobe opisivalo kao opasne (61%), nepredvidive (24%) i kao kriminalce (47%) (Williams i Taylor, 1995), a većina dokumentarnih emisija (66%) govori o povredama koje su osobe sa psihičkim poremećajima nanijele drugim osobama (Philo, 1996). S obzirom na to da se čak 87% ljudi izjašnjava kako im televizija predstavlja glavni izvor informacija, u odnosu na informacije dobivene od prijatelja (51%) ili medicinskih stručnjaka (29%) (Anglin i sur., 2004; Angermeyer, Beck i Matschinger, 2003),

velika je mogućnost generalizacije vrlo rijetkih incidenata na sve osobe sa psihičkim poremećajima.

Cilj ovog istraživanja bio je ispitati učinke oblikovanja informacija u novinskim člancima na stavove prema osobama sa psihičkim poremećajima kod studenata i provjeriti moderatorsku ulogu spola u tim odnosima.

Metoda

Sudionici i postupak

U istraživanju je sudjelovalo 272 studenata preddiplomskih i diplomskih studija 3 različita fakulteta, od kojih je 136 (50%) muškog spola, u dobi od 19 do 29 godina ($M = 21,87$, $SD = 1,84$). Istraživanje je odobrilo Etičko povjerenstvo pri Odsjeku za psihologiju Filozofskog fakulteta u Osijeku i dekani pojedinih fakulteta, dok su sudionici istraživanja dali usmeni pristanak za sudjelovanje. Uzorak je bio prigodni. Istraživanje je provedeno uživo tijekom redovne nastave, metodom papir – olovka.

Studenti su po slučaju podijeljeni u skupine koje su bile podjednake po broju sudionika i imale podjednaki broj muških i ženskih sudionika. Svaka skupina čitala je jednu od četiri različite inačice lažnih novinskih članaka nakon čega su ispunjavali Upitnik stavova prema psihičkim bolesnicima (CAMI). Sudionicima je naglašeno da je istraživanje u potpunosti anonimno, da mogu odustati od istraživanja u bilo kojem trenutku, da će se njihovi rezultati analizirati na grupnoj razini i da će se koristiti isključivo u znanstveno-istraživačke svrhe.

Instrumenti

Podražajni materijal – ES 1 (Eksperimentalna skupina 1) – stigmatizirajući članak (stigmatizirajući izrazi (npr. manijak), senzacionalistički naslov, naglašavanje nevine žrtve, opisuje počinitelja (shizofrenu osobu) kao agresivnu, nepredvidljivu, opasnu i iracionalnu), ES 2 (Eksperimentalna skupina 2) – edukacijski članak (sadrži iste informacije o događaju, ali bez stigmatizirajućih karakteristika i s uključenim objektivnim informacijama o shizofreniji), ES 3 (Eksperimentalna skupina 3) – senzibilizirajući članak (sadrži iste informacije kao i ES 2, ali s dodanim informacijama o

počinitelju (razvoj bolesti, nedostatak adekvatne njege i podrške, kao i neposredni stresori) i KS (Kontrolna skupina) – članak o dijabetesu. Članke su napisali autori rada, na temelju slaganja o njihovim karakteristikama, a grafički su uređeni tako da izgledaju kao novinski članci.

Upitnik stavova prema psihičkim bolesnicima (Community Attitudes towards Mental Illness Scale – CAMI; Taylor i Dear, 1981) korišten je za ispitivanje stavova prema osobama sa psihičkim poremećajima. Upitnik je dostupan na internetu i slobodan je za korištenje u znanstvene svrhe.

CAMI se sastoji od 40 čestica, a zadatak je sudionika da na ljestvici od 5 stupnjeva procjeni koliko se slaže s određenom tvrdnjom (od 1 – Uopće se ne slažem do 5 – U potpunosti se slažem). Sastoji se od ove 4 subskale: *Autoritarnost* – vjerovanje da su psihički oboljele osobe pojedinci koji bi trebali biti zatvoreni i pod stalnim nadzorom drugih; *Benevolentnost* – briga i suosjećanje prema osobama koje su oboljele od psihičkih bolesti, a počiva na humanističkim ili vjerskim principima; *Socijalna ograničenja* – vjerovanje da su psihički oboljele osobe opasne i predstavljaju prijetnju za okolinu; *Ideologija u zajednici utemeljene rehabilitacije* – stav da osobe koje su oboljele od psihičkih poremećaja mogu imati koristi od tretmana koji uključuju život u zajednici. Ukupni rezultat na pojedinim faktorima računa se kao jednostavna linearna kombinacija odgovora. Viši rezultat na svim faktorima odražava više zastupljenosti tog stava, što znači da *Benevolentnost* i *Ideologija u zajednici utemeljene rehabilitacije* opisuju pozitivne stavove, a *Autoritarnost* i *Socijalna ograničenja* negativne stavove. Koeficijenti unutarnje konzistencije bili su .65 (*Autoritarnost*), .75 (*Benevolentnost*), .77 (*Socijalna ograničenja*) i .80 (*Ideologija u zajednici utemeljene rehabilitacije*).

Rezultati

Prvenstveno su provjereni preduvjeti za korištenje planiranih parametrijskih postupaka, odnosno provjereni su parametri normalnosti distribucije i homoscedasticitet. Indeksi asimetričnosti i spljoštenosti bili su u prihvatljivim rasponima prema Klineu (2005), odnosno manji od tri za asimetričnost i manji od deset za spljoštenost. Omjeri najveće i najmanje varijance također nisu prelazili tri što, prema Fieldu (2013), zadovoljava preduvjet homoscedasticiteta za korištenje parametrijskih postupaka.

U Tablici 1. prikazani su deskriptivni podaci stavova prema osobama sa psihičkim poremećajima.

Tablica 1. Deskriptivni podaci ispitivanih varijabli

	Aritmetička sredina	Standardna devijacija	Izmjereni raspon	Mogući raspon
Socijalno ograničenje	25.85	6.40	10-49	10-50
Autoritarnost	26.73	5.11	14-49	10-50
Benevolentnost	37.44	6.61	13-50	10-50
Ideologija u zajednici utemeljene rehabilitacije	33.38	6.14	15-50	10-50

Rezultati na *Socijalnim ograničenjima* i *Autoritarnosti* pokazuju prosječno negativne stavove koji tendiraju k nižim rezultatima. Rezultati na *Benevolentnosti* i *Ideologiji u zajednici utemeljene rehabilitacije* upućuju, s druge strane, na prosječne pozitivne stavove rezultata koji tendiraju k višim rezultatima.

Kako bi se ispitali učinci spola, skupine i njihove interakcije na pozitivne i negativne stavove studenata prema osobama sa psihičkim poremećajima, provedene su dvosmjerne (spol x skupina) analize varijance za svaki faktor stavova. Rezultati su prikazani u Tablici 2.

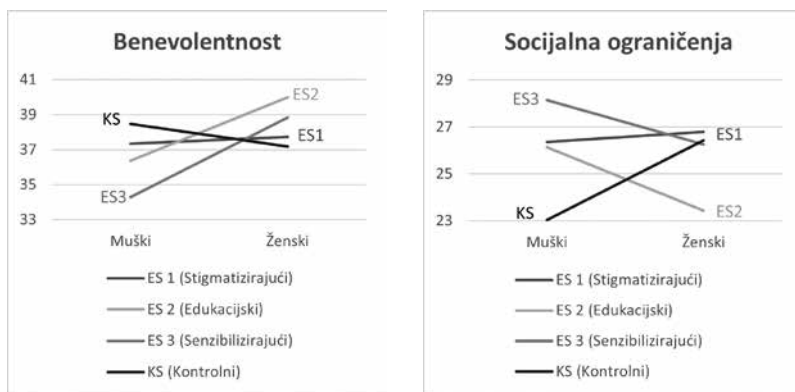
Tablica 2. Rezultati dvosmjernih analiza varijance za pozitivne (*Benevolentnost* i *Ideologija u zajednici utemeljene rehabilitacije*) i negativne (*Autoritarnost* i *Socijalna ograničenja*) stavove.

	F	ss	p
Benevolentnost			
Spol	4.82	1	.029*
Skupina	0.70	3	.549
Spol x Skupina	2.72	3	.045*
Ideologija u zajednici utemeljene rehabilitacije			
Spol	.60	1	.438
Skupina	.83	3	.478
Spol x Skupina	2.28	3	.080
Autoritarnost			
Spol	1.17	1	.281

Skupina	2.89	3	.036*
Spol x Skupina	2.14	3	.095
Socijalna ograničenja			
Spol	.065	1	.799
Skupina	2.64	3	.050*
Spol x Skupina	3.03	3	.030*

F – F-omjer; ss – stupnjevi slobode; p – razina značajnosti

Što se tiče pozitivnih stavova, pokazalo se da je *Benevolentnost* viša kod žena, dok se nisu pokazali značajni učinci spola, skupine ni njihove interakcije na *Ideologiju u zajednici utemeljene rehabilitacije*. Što se tiče negativnih stavova, postoje značajni glavni efekti skupine na *Autoritarnost* i *Socijalna ograničenja*, a post hoc analize pokazale su da je *Autoritarnost* viša u ES 3 u odnosu na ES 2. *Socijalna ograničenja* viša su također u ES 3 u odnosu na ES 2 i KS. Osim glavnih efekata, značajni su i učinci interakcije spola i skupine na *Benevolentnost* i *Socijalna ograničenja*. Grafički prikazi interakcija prikazani su na Slici 1.

Slika 1. Učinci interakcije spola i skupine na Benevolentnost i Socijalna ograničenja

Interakcija spola i skupine pokazuje da je *Benevolentnost* kod studenata manja u skupinama ES 2 i ES 3 u odnosu na KS, dok je kod studentica veća, što upućuje na to da su edukacijski i senzibilizacijski članci imali pozitivan učinak na stavove kod studentica, a negativan kod studenata.

I za *Socijalna se ograničenja* pokazalo da novinski članci imaju različite učinke kod studentica i studenata. U skupini KS studentice pokazuju viša *Socijalna ograničenja* od studenata, dok je u skupini ES 2 obrnuto, što opet upućuje na negativne učinke kod studenata i pozitivne kod studentica. U ES 3 je također viši rezultat kod studenata nego kod studentica.

Iako učinak interakcije spola i skupine nije bio značajan za *Autoritarnost*, provjeren je oblik interakcije jer je nalaz da je *Autoritarnost* viša u skupini ES 3 nego ES 2 bio neočekivan. Oblik interakcije bio je isti kao i za *Socijalna ograničenja* u skupini ES 3, *Autoritarnost* je bila značajno viša kod studenata nego kod studentica, upućujući opet na negativne učinke senzibilizirajućih članaka na stavove muškaraca, a pozitivne na stavove žena.

Zanimljivo je da se u skupini ES 1 studenti i studentice ne razlikuju u *Benevolentnosti* ni u *Socijalnim ograničenjima*, što upućuje na to da je negativni učinak stigmatizirajućih članaka isti za oba spola, dok pozitivno formulirani članci različito djeluju na muškarce i žene.

Rasprava

Cilj ovog istraživanja bio je ispitati učinke oblikovanja informacija u novinskim člancima na stavove studenata prema osobama sa psihičkim poremećajima i ispitati moderira li spol te učinke. Pretpostavili smo da će stigmatizirajući članci pridonositi negativnim stavovima, dok će edukacijski i senzibilizirajući članci imati pozitivne učinke na stavove studenata. Rezultati su pokazali da oblikovanje informacija u novinskim člancima uistinu ima značajne učinke na stavove studenata, ali da ti učinci nisu isti kod studenata i studentica.

Što se tiče pozitivnih stavova, značajni učinci pokazali su se naime samo za *Benevolentnost*, dok spol, skupina, kao ni njihova interakcija nisu pokazali značajne učinke na *Ideologiju u zajednici utemeljene rehabilitacije*. Studentice su pokazale više rezultate na *Benevolentnosti*, što upućuje na to da studentice pokazuju više brige i suosjećanja prema osobama koje su oboljele od psihičkih bolesti. Ovakvi rezultati u skladu su s istraživanjima koja pokazuju pozitivnije stavove i više razine empatije prema osobama sa psihičkim poremećajima kod žena (Kelly, 2014; Holzinger i sur., 2012) i također su u skladu s tradicionalnom ženskom rodnom ulogom, odnosno

sa socijalizacijom žena koja potiče i podržava emocionalnost, brižnost i empatiju (Rabotež-Šarić, 1993).

Iako glavni učinak skupine nije bio značajan, značajan je bio učinak interakcije spola i skupine koja upućuje na to da postoji značajni učinak oblikovanja informacija u novinskim člancima, ali različit za studente i studentice. *Benevolentnost* je naime kod studenata bila niža u situacijama kada su čitali edukacijske i senzibilizirajuće članke, u odnosu na kontrolnu skupinu, dok je kod studentica obrnuto. S obzirom na to da su rezultati u kontrolnoj skupini malo u korist muškog spola, ovaj rezultat upućuje na to da edukacijski i senzibilizirajući članci negativno djeluju na stavove muškaraca, a pozitivno na stavove žena. Istraživanja pokazuju da muškarci rjeđe doživljavaju strah, a češće ljutnju prema osobama sa psihičkim teškoćama. Moguće je da su se studenti u našem uzorku više fokusirali na same detalje događaja (napad i ubojstvo) koji su kod njih izazvali ljutnju i potrebu za zaštitničkim ponašanjem, što je u skladu s njihovom rodnom ulogom, a da druge informacije u edukacijskom i senzibilizirajućem članku nisu imale učinka na empatiju (Archer, 2004). Rezultati studenata u kontrolnoj skupini idu u prilog ovoj pretpostavci jer su tamo pokazali značajno više benevolentnosti prema osobama sa psihičkim poremećajima. Kod studentica se, s druge strane, čini da su informacije zastupljene u edukacijskom i senzibilizirajućem članku postignule željeni učinak, odnosno djelovale su na empatiju i razumijevanje.

Slični su rezultati i što se tiče negativnih stavova, odnosno *Autoritarnosti* i *Socijalnih ograničenja*. Glavni efekt skupine sugerirao je naime da su *Autoritarnost* i *Socijalna ograničenja* najviši kod sudionika koji su čitali senzibilizirajući članak. Interakcija spola i skupine razjasnila je međutim ovaj rezultat i pokazalo se da u eksperimentalnim skupinama 2 i 3 (edukacijski i senzibilizirajući članak) studenti pokazuju više rezultate na *Socijalnim ograničenjima* nego studentice. S obzirom na to da su u kontrolnoj skupini studenti pokazivali niže rezultate od studentica, ovi rezultati također upućuju na to da edukacijski i senzibilizirajući članci imaju negativan učinak na stavove muškaraca, a pozitivan na stavove žena. Slično, studenti koji su čitali senzibilizirajući članak pokazali su višu *Autoritarnost* nego studentice, ali ovaj rezultat treba uzeti s oprezom s obzirom na to da je učinak interakcije bio ispod razine značajnosti. Kako faktori *Socijalna ograničenja* i *Autoritarnost* opisuju stavove da su psihički oboljele osobe opasne i predstavljaju prijetnju za okolinu te da bi trebale biti zatvorene i pod stalnim

nadzorom drugih, ovakvi nalazi idu u prilog objašnjenju da su podaci iz edukacijskog i senzibilizirajućeg članka prvenstveno potaknuli ljutnju ili agresiju kod muških sudionika i da nisu imali učinka na empatiju i brižnost. Prijašnja su istraživanja potvrdila kako su muškarci imali više rezultate na faktorima stereotipa, restriktivnosti, pesimističnosti i stigmatizacije prema psihičkim bolesnicima (Ng i Chan, 1996), da su skloniji odbacivanju, manje liberalni i se češće fokusiraju na negativne čimbenike psihičkih oboljenja nego što to čine žene (Bhugra, 1989). Budući da su žene, s druge strane, odgajane da budu brižne i empatične, dok su muškarci odgajani da poštuju načelo pravde (Karniol i sur., 1998), moguće je da je lakše potaknuti empatiju i razumijevanje kod žena, čemu u prilog idu i naši rezultati. Žene, nadalje, češće osjećaju strah u odnosu na muškarce (Fischer, 1993) i opreznije su te manje poduzimaju rizike (Aronson, Wilson i Akert, 2005). Moguće je da su informacije koje su zastupljene u edukacijskom i senzibilizacijskom članku djelovale na smanjivanje straha kod studentica i tako umanjile negativne stavove.

Nalaz da se studentice i studenti nisu razlikovali u eksperimentalnoj skupini 1 (stigmatizirajući članak) govori u prilog tomu da takvo oblikovanje informacija (koje je najčešće u tiskanim medijima) ima negativan učinak na stavove. To je osobito vidljivo kod *Socijalnih ograničenja* gdje su rezultati značajno viši nego kod studenata u kontrolnoj skupini i kod studentica u eksperimentalnoj skupini 2 (edukacijski članak).

Ograničenja i implikacije

Postoje neka ograničenja istraživanja koja treba spomenuti. Prvenstveno, stavovi su mjereni samoprocjenom što povećava rizik od socijalno poželjnog odgovaranja. Drugo, istraživanje je provedeno na studentima većinom preddiplomskih studija što ograničava mogućnost generalizacije rezultata. Treće, u CAMI upitniku nisu definirane dijagnoze, nego se samo spominju osobe „sa psihičkim poremećajima“, a to ostavlja prostor za različito shvaćanje termina što može djelovati na rezultate. Četvrto, stavovi su ispitani samo nakon čitanja članaka i ne može se sa sigurnošću tvrditi da je došlo do promjene stava nakon čitanja. Buduća bi istraživanja profitirala od procjene stava prije i nakon intervencije.

Ovo istraživanje, kao i slična istraživanja, ima važne implikacije prvenstveno zato što upućuje na važnost i potencijalnu štetu koju čine neodgovorni i neosjetljivi članci u medijima. Korisna su, međutim, i jer ukazuju na potencijalnu korist od primjerenog načina pisanja. Naše istraživanje upućuje na to da edukacija i senzibilizacija imaju bolje učinke na žene nego na muškarce, što sugerira da intervencije usmjerene na destigmatizaciju i unaprjeđenje stavova prema osobama sa psihičkim poremećajima trebaju biti krojene različito za žene i muškarce, uzimajući u obzir emocionalne čimbenike i rodne uloge. S obzirom na to da članici, u tiskanim ili mrežnim medijima, podrazumijevaju ponavljano izlaganje sadržajima, opravdano je zaključiti da imaju značajan učinak na stavove javnosti. Postoji stoga potreba za pronalaženjem ravnoteže između komercijalnih potreba medija s jedne strane i društveno odgovornog i etičnog izvještavanja s druge, pri čemu posebnu ulogu imaju edukacija novinara i uključivanje stručnjaka mentalnog zdravlja.

Literatura

- Ahmedani, B. K. (2011). Mental Health Stigma: Society, Individuals, and the Profession. *Journal of social work values and ethics*, 8(2), 41–416.
- Angermeyer, M. C., Beck, M. i Matschinger, H. (2003). Determinants of the public's preference for social distance from people with schizophrenia. *Canadian Journal of Psychiatry*, 48, 663-668.
- Anglin, D. M., Link, B. G. i Phelan, J. C. (2006). Racial differences in stigmatizing attitudes toward people with mental illness. *Psychiatric Services*, 57, 857-862.
- Archer, J. (2004). Sex Differences in Aggression in Real-World Settings: A Meta Analytic Review. *Review of General Psychology*, 8, 291-322.
- Aronson, E., Wilson, T. D. i Akert, R. M. (2005). *Socijalna psihologija*. Zagreb: Mate.
- Bhugra, D. (1989). Attitudes towards mental illness: a review of literature. *Acta Psychiatrica Scandinavica*, 80, 1-12.
- Botha, U. A., Koen, L. i Niehaus, D. J. (2006). Perceptions of a South African schizophrenia population with regards to community attitudes towards their illness. *Social Psychiatric Epidemiology*, 41, 619-23.
- Diefenbach, D. L. i West, M. D. (2007). Television and attitudes toward mental health issues: Cultivation analysis and the third-person effect. *Journal of Community Psychology*, 35, 181-195.

- Elbogen, E. B. i Johnson, S. C. (2009). The intricate link between violence and mental disorder. *Archives of General Psychiatry*, 66, 152-161.
- Field, A. P. (2013). *Discovering statistics using IBM SPSS Statistics (4th Edition)*. London: Sage publications.
- Fischer, A. H. (1993). Sex differences in Emotionality: Fact or Stereotype? *Feminism and Psychology*, 3, 711-722.
- Holzinger, A., Floris, F., Schomerus, G., Carta, M., i Angermeyer, M. (2012). Gender differences in public beliefs and attitudes about mental disorder in western countries: A systematic review of population studies. *Epidemiology and Psychiatric Sciences*, 21(1), 73-85.
- Karniol, R., Gabay, R., Ochion, Y. i Harari, Y. (1998). Is gender or gender-role orientation a better predictor of empathy in adolescence? *Sex Roles*, 39, 45-49.
- Kelly, C. (2014). *College Students Attitudes toward Mental Illness In relation to Gender, Empathy, Agreeableness and Exposure*. DBS School of Arts, Psychology Department: Dublin.
- Kline, R. B. (2005). *Principles and practice of structural equation modeling*. New York: Guilford Press.
- Ng, P. i Chan, R. (1996). Youth opinions about ex-mentally ill in Hong Kong. *Asia Pacific Journal of Social Work*, 6, 16-29.
- Philo, G. (1996). Users of services, careers and families. *Media and Mental Distress*, 4, 105-114.
- Raboteg-Šarić, Z. (1993). *Empatija, moralno rasuđivanje i različiti oblici prosocijalnog ponašanja*. Doktorski rad. Zagreb: Odsjek za psihologiju, Filozofski fakultet u Zagrebu.
- Taylor, M. i Dear, M. (1981). Scaling Community Attitudes Toward the Mentally Ill. *Schizophrenia Bulletin*, 7 (2), 225-240.
- Williams, M. i Taylor, J. (1995). Mental illness: Media perpetuation of stigma. *Contemporary Nurse*, 4, 41-46.
- Wittchen, H. U., Jacobi, F., Rehm, J., Gustavsson, A., Svensson, M., Jönsson, B. i Fratiglioni, L. (2011). The size and burden of mental disorders and other disorders of the brain in Europe 2010. *European Neuropsychopharmacology*, 21, 655-679.

THE ROLE OF MEDIA IN SHAPING STUDENTS' ATTITUDES TOWARD PERSONS WITH MENTAL DISORDERS

Abstract

The aim of this study was to examine the effects of information framing in newspaper articles on attitudes toward persons with mental disorders among university students and to examine whether gender moderates these effects. A total of 272 students (136 male) were randomly assigned to one of four groups. Each group read one out of four different versions of newspaper articles (stigmatising, educational, sensitising, and control articles). After reading the article, all participants completed a questionnaire on community attitudes toward mental illness, which measures four dimensions: authoritarianism, social restrictiveness, benevolence, and community mental health ideology. The results suggest that information framing has significant effects on students' attitudes and that these effects are moderated by gender, at least when benevolence and social restrictiveness are concerned. More specifically, the results suggest that educational and sensitising articles have positive effects on attitudes in female students, while the effects are opposite in male students.

Keywords: newspaper articles, mental disorders, attitudes, stigmatisation